 Voordracht drs. H.A.A.M. Rutten, voorzitter VHMF, op 30 september 2013 voor de Vereniging voor Belastingwetenschap, inzake het Wetsvoorstel vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst

Dames en heren,

In de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel "Soepel herzien" lezen we het volgende:

Het voorstel dient tweeërlei: een gedegen grondslag voor elektronisch berichtenverkeer en het invoeren van een nieuw heffingssysteem aanslagbelastingen. Opmerkelijk is dan dat de Vennootschapsbelasting van het voorstel wordt uitgesloten.

Verder lezen we dat het kabinet wil: het doorgeven van wijzigingen vereenvoudigen, af van grote aantallen nihilaanslagen (Voorlopige aanslag=Definitieve aanslag), rechtszekerheid voor de goedwillende verbeteren, fraude langer navorderen en bezwaar alleen voor een geschil; voor vergissingen komt er een herzieningsverzoek.

De VHMF heeft grote moeite met dit voorstel.

Dit gezegd hebbende kent het voorstel een aantal positieve punten:

- 1 voorkomen nihilaanslagen (nb dit kan ook in het huidige systeem)
- 2 mogelijkheid van verzoek tot herziening bij VA en DA
- 3 doorbreking nieuw feit door wist of behoorde te weten
- 4 verlengen van navorderingstermijn bij kwade trouw
- 5 versoepeling elektronisch berichtenverkeer naar belastingplichtige
- 6 navorderingsmogelijkheid van 6 maanden bij verstoring in de systemen

Hiertegen over staan een groot aantal bedenkingen van de VHMF. Deze vallen uiteen in instrumentele, fundamentele en democratische bedenkingen.

Instrumentele bedenkingen

- * Ieder verzoek tot herziening vraagt om een beslissing van de inspecteur met de daaraan verbonden onderzoeksplicht.
- * 90% van de bezwaren worden herzieningen, dus de omvang van het werk blijft.
- * De kans is groot dat er meer herzieningen komen dan nu bezwaren, er is geen limiet, bovendien volgen er ook nog bezwaren tegen beslissingen op herzieningen.
- * Het overgrote deel van de belastingplichtigen merkt niets van de verkorting van de termijnen.
- * Een herziening zou volgens de VHMF een nieuwe aangifte moeten zijn. Dat is niet echter niet het geval.

-
- * Het gevolg is dan dat een verzoek om uitstel de aanslagtermijn verlengt maar een herziening niet en dat een verzoek om uitstel de navorderingstermijn verlengt maar een herziening niet. Dit is zwaar in het voordeel van hen die de randen opzoeken.

Fundamentele bedenkingen

- * Er is geen overweging gewijd aan de basisvraag welke reden er is om rechtsbescherming te bieden aan hen die te weinig belasting hebben betaald.
- * Er is geen verbinding gelegd naar de switch die de BD heeft gemaakt om toezicht mede te baseren op vertrouwen en eigen verantwoordelijkheid.
- * Een kleinere overheid vraagt om meer eigen verantwoordelijkheid, participatie maatschappij!
- * Een wezenlijk onderdeel van rechtsbescherming is zekerheid vooraf: een belastingplichtige die zekerheid wil kan gebruik maken van: een (van fouten weg)leidend en vooringevuld aangifte programma; een zeer uitgebreide internetsite van de BD; belastingtelefoon, ook buiten werktijden; mogelijkheid van vooroverleg met formeel standpunt; internet met vele zoekfuncties; belastingadviseurs en belastingadviseurs met convenant.
- * Er is te weinig aandacht voor collectieve rechtsbescherming, het gelijkheidsbeginsel. Bescherming van degene die de aangifte juist invult dient bovenaan te staan. Deze betaalt uiteindelijk altijd het gelag. Hieruit volgt dat de buurman die te weinig betaalt heeft altijd alsnog moet betalen.
- * Er is te weinig aandacht voor het element dat de belastingplichtige zelf verantwoordelijk zijn voor de fiscale feiten, alleen zij kennen ze.
- * Het is een gemiste kans dat er geen onderscheid gemaakt wordt tussen verschillende belastingplichtige Alleen loon en hypotheekrente is een wezenlijk andere positie dan die van een ondernemer. Korte termijnen passen alleen in de eerste situatie.
- * Ondernemers hebben veel fiscale keuze momenten, bijvoorbeeld zakelijk privé. De IB kent veel open normen. Eea bevordert de pleitbaarheid van exotische standpunten. Ondernemers voeren hun eigen boekhouding en hun aangifte is erg verdicht. Hier is nog meer dan bij part de heffing gebaseerd op vertrouwen. Voor de nodige balans passen hierbij eerder langere dan kortere aanslag- en navorderingstermijnen met daarin opgesloten een lange periode onzekerheid dat onjuiste aangifte erg duur kan worden.

Democratische bedenkingen.

Het wetsvoorstel regelt veel zaken tegelijk. Sympathiek overkomende voorstellen als, soepel herzien, makkelijke elektronische berichten, minder nihil aanslagen, eerder een definitieve aanslag, langere termijn bij kwade trouw, tegelijk ingediend met verkorting van aanslag- en navorderingstermijnen.

Dit verkleint de kans op een fundamenteel debat over de gevolgen van de verkorting van de termijnen.

Het voorstel ademt een sfeer van uitruilen: alsof tegenover een lange termijn bij kwade trouw een korte bij niet kwade trouw logisch zou zijn.

Verpakt in de MvT komt de VHMF de eer toe genoemd te worden met het voorstel voor voldoening op aangifte. Echter er wordt onmiddellijk en volslagen niet terecht, een verbinding gelegd naar de huidige aangiftebelastingen. Met de opmerking dat daar enkel iets herzien kan worden door bezwaar of ambtshalve vermindering, en een onvoorwaardelijke naheffingsmogelijkheid van vijf jaar.

Hierop volgt dan de conclusie dat geen enkele van de doelstellingen aan het kabinet in dit alternatief wordt bereikt. Dit wordt niet onderbouwd.

De verbinding naar het VOA-voorstel VHMF, die de lezer van de MvT zonder twijfel zal leggen, onjuist en doet geen recht aan dat voorstel. Het alternatief voorstel van de VHMF is juist te benoemen als een fundamentele vereenvoudiging, als 'Super Soepel herzien' en als passend in de moderne maatschappelijke voorwaarden. Alle kabinetsdoelstellingen worden door het VHMF voorstel met vlag en wimpel gehaald. Bovendien levert het zeer grote besparingen, die vervolgens in het toezicht zouden kunnen worden besteed.

Saillant is dat de redactie van het Vakstudienieuws in een aantekening bij de MvT stelt dat het kabinet het bevattingsvermogen van de burgers en bedrijven schromelijk onderschat en dat de redactie, met deze letterlijke woorden, het VHMF voorstel van harte ondersteunt.

NB: het voorstel van de VHMF is bedoeld als een aanzet tot discussie. De VHMF heeft de Staatssecretaris voorgesteld om een studiec commissie over VOA in te stellen samen met de Staatssecretaris en wetenschap of een hoorzitting te organiseren in de 2e kamer. Beide voorstellen zijn door de Staatssecretaris geweigerd!

VHMF: VOA niet beginnen bij de Vpb maar bij box 1 belastingplichtige zonder ondernemers regime.

In het kort denkt de VHMF bij voldoening op aangifte aan de volgende punten, die ieder op zich een innovatie genoemd kunnen worden:

1. Geen brieven meer als uitnodiging voor het doen van aangifte IH en Vpb: alle burgers en bedrijven dienen voor de vraag of ze aangifte moeten doen, vóór 1 juni na afloop van het desbetreffende kalenderjaar hun persoonlijk domein te raadplegen.
2. Het recht en de plicht om aangifte soepel te herzien tot een jaar na 1 juni. Uitstel kan
3. Geen brieven en beschikkingen meer met aanslagen: enkel nog uitrekenen via het aangifteprogramma wat er na de VA of VT nog moet worden ontvangen of betaald (direct doorlinken naar iDeal). Niet betaald = geen aangifte.
4. Boete € 2500,- bij geen aangifte, terug naar € 200,- door voor 1 sept alsnog aangifte te doen.
5. Geen statusvragen meer, geen bezwaren meer, behalve tegen correcties.

-
-
-
-
6. Vaktechnisch verantwoorde controles van volledige aangiften door zuivere steekproeven achteraf. Enkel bij signalen van fraude of het bewust ontgaan van belasting (denk aan trusts) worden aangiften gericht gecontroleerd.
 7. Geen dure en vertragende selectiesystemen.
 8. De fiscus vergoedt geen rente meer, anders dan bij onterechte correctie.
 9. Vooroverleg en voorlichting en HT bij grote ondernemingen worden versterkt (grotere rechtszekerheid).
 10. Ontdekte substantiële risico's worden via brancheverenigingen, koepels en media voor de toekomst vermeden; voor het verleden kan worden ingekeerd, met gematigde boetes
 11. Bij controle mag de fiscus het aangiftejaar en nog twee jaar daarvoor corrigeren. Bij verwijtbaarheid mag de fiscus in box 2 en 3 het aangiftejaar en vier jaar daarvoor corrigeren; in box 4 zes jaar daarvoor en bij kwade trouw acht jaar